

PORT
PAYÉ
HELLAS

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία ... »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1992

Τιμή Φύλλου ὄρζ. 100

ΕΤΟΣ ΜΒ' - Αριθ. Φύλλου 845

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Αθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1992

Ὁ Μακαριώτατος καθ' ἥν στιγμὴν ρίχνει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Διακρίνεται ὁ ἐννιάχρονος Νεκτᾶριος Κουτουλάς εἰς τὴν θάλασσαν καρπὸς τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων.

Ο κ. Δήμαρχος Πειραιώς χαιρετά έγκαρδίως τόν Άρχιεπίσκοπον κατά τήν άφιξίν του.

Ή Ήγερσία του Ίερού άγώνος μας.

Ο οίκεϊος Μητροπολίτης κ. Γερόντιος μετά του Δημάρχου Πειραιώς.

Κάτωθεν της εξέδρας οί παρατεταγμένες φιλαρμονικές καί ό λαός μέ δέος παρακολουθοῦν κατά τήν στιγμήν του Άγιασμού.

ΜΕ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΤΑΞΙΝ ΕΩΡΤΑΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΡΡΟΗΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΠΙΣΤΩΝ, ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ, ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ - ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Στό πέρασμα 68 ἐτῶν ἀπὸ τῆς καινοτομίας τοῦ νέου ἡμερολογίου σημειώνεται ἱστορικῶς ὅτι οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε οἱ ἀντίξοες συνθήκες, οὔτε ἡ πολεμική καὶ ἡ βία ἴσχυσαν νὰ κάμψουν τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ ποῦ ὡς πρῶτιστήν ἐπιδίωξιν τοῦ θεωρεῖ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς ὀρθοδοξίας ἀπαραχάρακτον καὶ ἀνόθευτον, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων.

Αὐτὸ ἀπέδειξε ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων, ὁ ὁποῖος ὑπερέβη κάθε προηγούμενον σὲ ἐπιτυχία.

Εἶναι πολὺ συγκινητικὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ μας τὸ φαινόμενο τοῦ πιστοῦ λαοῦ ποῦ δὲν τὸν ἐπηρέασαν οὔτε τὰ δελεάσματα τῆς σύγχρονης ζωῆς, οὔτε τὰ μέσα πολεμικῆς τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας, ἄλλοτε μὲ διωγμούς καὶ βανδαλισμούς καὶ πρόσφατα μὲ ἀνίερη δυσφήμιση διὰ μέσου τοῦ ραδιοφώνου, ἐντύπων, δημοσιευμάτων καὶ ὁμιλιῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας μας, προκειμένου νὰ καταλύσουν τὸ κίνημα τῆς εὐσεβείας.

Ἀντιθέτως, παρὰ τὰ ἀνωτέρω, «τὸ λείμα τῆς εὐσεβείας», ὁ φύλαξ λαὸς τῆς ὀρθοδοξίας, διατηρεῖ ἀκμαῖον τὸ φρόνημα τῆς ἀγνῆς πίστεως, διότι γνωρίζει τὴν πολυτιμότητά της καὶ διακρίνει τοὺς ὑπόουλους ὑπονομευτὰς της ποῦ δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει καμμιὰ ἀπὸ τῆς αἵρέσεως ποῦ τόσο καταστροφικὰ ὀργιάζουν στὴ χώρα μας, οὔτε γιὰ τοὺς συμβιβασμούς καὶ τῆς παραχωρήσεις ποῦ γίνονται εἰς βάρος τῆς ὀρθοδοξίας μὲ παπικούς καὶ μονοφυσίτες, οὔτε μὲ τὸν οἰκουμενισμό καὶ πανθεισμό ποῦ κήρυξε ὁ Ἀθηναγόρας, ἀλλὰ γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς παλαιοημερολογίτες ποῦ δὲν κάμπτονται καὶ δὲν κατ'ὥρθωσαν νὰ τοὺς ἐξαλείψουν, παρὰ τὴν ἀνίερη πολεμικὴ καὶ τὰ μέσα ποῦ διαθέτουν.

Τουλάχιστον, ὁ ἔνθεος ζῆλος τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ τῶν νεοημερολογιτῶν ποῦ ἀποδοκιμαστικὰ ἀδιαφοροῦν στὰ λεγόμενά τους ἀψηφώντας καὶ τῆς κυρώσεως τους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συντρέχουν περισσότεροι στοὺς ναοὺς καὶ εἰς τὰς ἑορτάς τοῦ πατρίου ἑορτολογίου, ἔπρεπε νὰ τοὺς συνετίσουν γιὰ νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ ἱερός ἀγὼν μας διατηρεῖται ἐκ Θεῆς Προνοίας καὶ προορίζεται νὰ διατηρήσῃ εἰς τὰς γενεάς τῶν ἀνθρώπων τὴν πίστιν ἀκριβῆ καὶ ἀνόθευτον τὸ κήρυγμα τῆς εὐσεβείας, σύμφωνα μὲ τῆς παραινέσεις τῶν Θεοφόρων Πατέρων μας.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αὐτὸ ἀπέδειξε ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμός τῶν Θεοφανείων, ὃχι μόνον εἰς τὸ κέντρον, ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπον καὶ ὀρθόν εἶναι, λοιπόν, νὰ θαυμάσῃ κανεὶς τὸ ἔργον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας, τὸ ὁποῖον, παρὰ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀντιξοότητος, ζῇ καὶ λαμπρύνει τὴν ἐποχὴ τῆς ὕλης καὶ τῆς ἀμαρτίας.

Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Κυρίου συρρέει πάντοτε στὴν τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων μὲ συγκίνηση καὶ θεῖο ζῆλο σύσσωμος, γιὰ νὰ λάβῃ τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τῶν Ἁγίων Θεοφανείων τὴν ἡμέρα αὐτὴ ποῦ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐθέσπισε τὸν ἑορτασμό, διότι πιστεύει ὀρθῶς καὶ ἀκλονήτως, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ καθαγιασμένη Κυριώνυμος ἡμέρα, καὶ τὸ Ὁρθόδοξο καὶ Πάτριον Ἑορτολόγιο, καὶ ὃχι ἐκείνη ποῦ ἡ ἀνθρωπίνη τόλμη κατὰ τῶν καθιερωσάντων τοῦτο Ἁγίων Πατέρων ὥρισε, μὲ σκοπὸ νὰ συνεορτάζει χρονολογικὰ μὲ τοὺς αἱρετικούς τῆς δύσεως, κατὰ παράβασιν τῆς αἰωνοβίου Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ἐνας χεῖμαρος, λοιπόν, ἀνθρώπων ξεχύθηκε ἐφέτος στοὺς δρόμους τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ παντοῦ ποῦ θὰ περνοῦσε ἡ Ἱερά Πομπὴ ἀπὸ τὸν Ἁγ. Φίλιππο, γιὰ τὸν παράλιον χῶρον στὸ παλαιὸ «ρολόι», ὅπου ἦταν στημένη ἡ ἐξέδρα καὶ ἐπλεε εἰς τὴν Κυανόλευκον.

Μία πομπὴ δύο καὶ πλέον χιλιόμετρων, μὲ ἓνα δάσος ἀπὸ σημαῖες, λάβαρα ἐξαπτέρυγα καὶ σταυροὺς ποῦ ἐβαστάζοντο ἀπὸ εὐσταλεῖς νέους καὶ κορασιῶδες μὲ λευκὰς κυανὰς καὶ τοπικὰς Ἐθνικὰς ἐνδυμασίας (Σαλαμίνας κ.ἀ.) καὶ μὲ συνοδεία Ἀστυνομ. Δυνάμεως καὶ τριῶν «φιλαρμονικῶν» ποῦ ἐπαιάνιζαν ἐναλλάξ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πορείας προσδίδοντας ἰδιαίτερη ἐμφαση στὴν μεγάλη ἡμέρα μὲ τὴν γλυκύτητα τῶν χαρμοσύνων ἐμβατηρίων. Μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἱερατείου καὶ τῶν ἀρχιερέων μας Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀστορίας, Ἡ.Π.Α. Πέτρου, Χίου, Στεφάνου, Ἀχαρνῶν Ἀθανασίου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνου, ἔχοντας ἐν μέσω τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Χρυσόστομον τὸν Β', ἐβάδιζε τὸν ὡραῖον δρόμον τῆς προβολῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων ἀγωνιστῶν. Τὴν τελετηρικὴν ἀποτελοῦσαν οἱ ἀρχιμ/ται π. Β. Λιάτσος, π. Ἀν-

θιμος Καραμήτρος καί π. Ἀκάκιος Χαλίκος, μέ ἐπι-
κεφαλῆς τόν ἀρχ/την π. Χριστόφορον Ἀγγελόπου-
λον. Τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἔφερε ὁ ἀρχ/της π. Ἀζα-
ρίαν Ὁρολογᾶς.

Ὁ λαὸς ποῦ συμμετεῖχε καὶ οἱ βραδύναντες ποῦ
εἶχαν κατακλύσει τούς δρόμους ἔψαλαν τό «ἐν
Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε» μέ παραλήρημα
χαρᾶς καὶ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, γιὰ τὴν δόξα τῆς Ἀ-
γιωτάτης Ὁρθοδοξίας καὶ γιὰ τό Θεῖο κήρυγμα τῆς
ἡμέρας στόν κόσμον ποῦ ἀγνοοῦσε τὴν ἑορτή. Ἡ
μεγαλοπρεπὴς πομπὴ ἤρχιζε μέ κρανοφόρο μοτο-
συκλετιστὴ καὶ ἔκλεινε μέ περιπολικό ὄχημα τῆς
Τροχαίας Πειραιῶς.

Προσεγγίζοντας στὴν ἐξέδρα ὁ συνωστισμός
ἔγινε τόσος, ὥστε ἐχρειάσθη νά δραστηριοποιηθῇ
ἐντόνα ἡ δύναμις τῆς Ἀστυνομίας γιὰ τὴ τάξη.
Στὴν στολισμένη καταλλήλως ἐξέδρα ἀνέμεναν ὁ
ἐπιχώριος Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερό-
ντιος καὶ ὁ Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀντώνιος, μετὰ τῶν ἐπι-
σήμεων, ἐνῶ ἡ ἐν τῷ χώρῳ τῆς τελετῆς «Φιλαρμονι-
κὴ» τοῦ Λιμεν. Σώματος ἐπαιάνιζε τιμητικῶς. Ἐπὶ
τῆς ὑποδομῆς ὁ Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱ. Μητροπό-
λεως Πειραιῶς ἀρχ/της π. Γερόντιος Λουδάρος.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔκανε τὴν
ἐναρξιν τοῦ ἁγιασμοῦ μέ τό «Εὐλογητός ὁ Θεός»,
καὶ ἡ χορωδία τῶν καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν ὑπὸ
τόν χοράρχην κ. Μιχαὴλ Μακρὴν ἔψαλε κατανυ-
κτικὰ τό «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων». Ἐπηκο-
λούθησαν οἱ εὐχὲς τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ ὁ Ἀρχιεπί-
σκοπος εὐθύς ἐξεφώνησε σύντομον ἐμπνευσμέ-
νον λόγον, ἀναφερθεὶς κυρίως εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς
ἑορτῆς, τονίσας καὶ τὴν ὀρθότητα τῆς τελέσεως
τῶν Ἀγ. Θεοφανείων, σύμφωνα μέ τό πνεῦμα καὶ
τό γράμμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τό
Πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικόν Ἡμερολόγιον.

Ὁ Λόγος τοῦ Μακαριωτάτου

«Ἐπέλαμψε σήμερον ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἑορτὴ
πανσεβάσμιος, ἡ τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ ποταμῷ ἀνακαινίσις τοῦ κόσμου διὰ τοῦ Θεοῦ
Αὐτοῦ βαπτισμοῦ.

Ἐπέλαμψεν εὐσεβεῖς ἑορτασταὶ τηλαυγῶς τό φῶς
τῆς τρισηλίου Θεότητος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπέλαμψε ἡ χάρις εἰς τὴν χώραν Ζαβουλὼν καὶ
Νεφθαλείμ καὶ εἶδεν ἡ Γαλιλαία τῶν Ἑθνῶν, ὁ λαὸς ὁ
καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου τό ἀνέσπερον
φῶς τῆς θεογονίας.

Ἡμεῖς δέ, ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, εἶδομεν τό φῶς τό
ἀληθινόν καὶ ἀνέσπερον τό φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον καὶ κατανασθέν-
τες ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ φωτός ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπου-
ράνιον. Εὐρομεν πίστιν ἀληθὴ ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες ἀναγεννηθέντες ἐκ τῆς ἱερᾶς Κολυμ-

βήθρας καὶ υἱοθετηθέντες τῷ Πατρὶ τῶν φῶτων διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Ἐντεῦθεν, ὁ τό πρότερον ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
καθήμενος λαὸς ἐγενόμεθα ὁ πεφωτισμένος καὶ ἐκλε-
κτός Ἰσραὴλ, ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ μεταλα-
μπαδεύσας τό φῶς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ὑπόλοιπον
ἐσκιασμένον κόσμον κατὰ διαδοχὴν τοῦ Ἀποστολι-
κοῦ ἔργου, ὁ μεταστρέψας τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας εἰς
θαυμασίαν πρόοδον ἀπὸ τε θρησκευτικῆς καὶ ἐκπολιτι-
στικῆς πλευρᾶς.

Οὐτε ἀπὸ τὰ ἁγιαζόμενα σήμερον ρεῖθρα τοῦ Ἰορδά-
νου διὰ τοῦ βαπτισμοῦ τοῦ ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ, μετα-
φερόμεθα εἰς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας ἐνθα ἀποπλύνεται καὶ καθαίρεται ὁ
ρύπος τῆς ἁμαρτίας καὶ θεραπεύεται τό βαρὺ παρά-
πτωμα τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων, καὶ ἔκτοτε ὡς
φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἀπεκδυθέντες τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἐνεδύθημεν
τόν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα
τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς». (Κολ. Γ'. 10).

Μεγα ὄθεν τό μυστήριον τῆς Θεῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπι-
φανείας, μεγάλη ἡ πρὸς ἄνθρώπους εὐεργεσία τοῦ
Λυτρωτοῦ. Μεγάλη ἡ παρούσα ἑορτή.

Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω
τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος
τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται καὶ λαμπρῶς
πανηγυρίζει τὴν ἀνάμνησιν τοῦ υπερφίουτος γεγονότος
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων καὶ ὄχι «κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου
καὶ οὐ κατὰ Χριστόν» ὡς διατείνεται ὁ Παῦλος (Κολ.
Β' 8).

Σήμερον ἑορτάζει ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησία τῶν
σεπτῶν παραδόσεων τῆς ὁποίας χάριτι θεία ἐσμέν
τέκνα πιστὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς
πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀγωνιζόμεθα ἐν μέσῳ σκοπέλων
καὶ θυσιῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀκαινοτομήτου κατὰ
τὴν ἐντολὴν τοῦ Πατέρων.

Ἠλεήθημεν παρὰ Θεοῦ νά βαστάσωμεν τό βάρος
ἐνός 67ετοῦς ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερο-
λογίου διὰ νά περισώσωμεν ἀλώβητον τὴν ἱεράν παρα-
καθῆκην ποῦ παρελάβομεν ἀντιπολεμοῦντες καρτε-
ρικῶς διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς ἀληθείας κάθε βέβηλον προσ-
πάθειαν παραχαράξεως καὶ συσκοτίσεως τῆς ἀληθείας.

Ὁ ἱερός ἀγὼν μας ὅσον καὶ ἂν πολεμεῖται καὶ ἰδια-
ζόντως ἀπὸ ἐτοῦτον ἐδῶ τὸν τόπον δὲν κάμπτεται χάριτι
θεία καθ' ὃ ἐκ Θεῆς προνοίας συσταθεῖς προώρυσται
ὅπως συνεχίσῃ ἀνόθευτον τό κήρυγμα τῆς εὐσεβείας
ὥστε νά γνωρίσῃ ὁ νεώτερος κόσμος ὅτι σήμερον ὁ
Ἰορδάνης τελεῖ τὰ ἱερά Θεοφάνεια καὶ καταστήσῃ γνω-
στόν ὅτι θεσμοὶ ἱεροὶ δὲν καταλύονται δι' οὐδενός
μέσου, καθὼς περιτρανὸς ἀπεδείχθη ἐσχάτως ἐκ τῆς
καταρρέψεως τοῦ ἀθέου ὁλοκληρωτισμοῦ ποῦ τόσον
ἐπολέμησε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἰδοὺ, μέ τὴν θεῖαν βοήθειαν συνεχίζομεν τὴν

ώραίαν παράδοσιν νά παρευρισκόμεθα πάντοτε προθύμως εἰς τό μαχητικόν τοῦτο προσκλητήριον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κατὰ τό πρότυπον τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων ἀναστημάτων τῆς Ἐκκλησίας μας ποῦ ἔδωσαν πνοήν καί ζωήν κατὰ τό παρελθόν εἰς αὐτόν, τῶν ὁποίων τὰς σεβασμίους φυσιογνωμίας ἀναπολοῦμεν τήν παροῦσαν στιγμήν.

Ἀνάγκη ὄθεν τέκνα ἐν Κυρίῳ νά ἀναλογισθῶμεν τὰς εὐθύνas μας ὡς ὀπλῖται τῆς ὀρθοδόξου παρατάξεως. Κληρὸς καί Λαὸς μὴ ἀνεχόμενοι συμβιβασμούς εἰς τὰς ἀρχάς τῆς ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ μὲ γνώμονα τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως καί τὸν σεβασμὸν τῶν σεπτῶν παραδόσεων ὡς βαδίζομεν τὴν ἀνάντην τοῦ καθήκοντος μέχρι τῆς τελικῆς νίκης ἵνα λάβωμεν παρά Κυρίου τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας.

Ἐν πνευματικῇ δὲ χαρᾷ καί πολλῇ εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν καταξιώσαντα ἡμᾶς τῆς παρούσης ἐορτῆς Ἐπιφανέντα Σωτῆρα Κύριον καί Ἀνθρωπὴν Ἰησοῦν ἀναπέμπομεν ἀπείρους εὐχαριστίας καί ἱκεσίας πρὸς Αὐτόν, δεόμενοι ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν τεταραγμένον κόσμον καί τό ἔθνος μας ἰδιατέρως δαψιλῇ δέ τὴν χάριν καί εὐλογίαν ἐπὶ τοὺς Ἀρχοντας ἡμῶν καί τὸν λαόν.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀπευθύνω ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ὁμοίως τὰς θερμότητας εὐχαριστίας καί εὐχὰς αὐτῆς πρὸς τὰς Πολιτικές, Δημοτικές, Ἀστυνομικὰς καί Λιμενικὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους ποῦ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἐορτὴν ὡς ἐπίσης καί τὰς φιλαρμονικὰς ποῦ ἐλάμπρυναν τὴν ἱερὰν τελετὴν καί πάντας τοὺς καθ' οἵονδήποτε τρόπον συμβάλοντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

Προσεπεύχομαι δὲ ταπεινῶς τὸν θεῖον φωτισμὸν ἐπὶ πάντας ἵνα πάντες ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ καί θεαρέστῳ πολιτείᾳ ὁδεύσωμεν τὴν ὁδὸν τοῦ βίου ἡμῶν ἐκπληροῦντες τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον πρὸς εὐαρέστησιν Θεοῦ.

Ἡ δὲ θεία χάρις τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἐπηκολούθησε τό «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε» καί ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐβαπτίζεται εἰς τὴν κολυμβήθραν καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀγιάζων τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἐπιστατοῦσε περιπολικὸν σκάφος τοῦ Λιμεναρχείου, ἐνῶ λευκαὶ περιστεραί, συμβολικῆς εἰρήνης, ἐπετοῦσαν κατὰ τό ἔθιμον, ὑπεράνω τῆς ἐξέδρας καί αἱ μουσικαὶ ἐπαίανίζον χαρμοσύνως, οἱ σειρήνες τῶν πλοίων ἐδόνουν τὸν χώρον, καί τό χριστεπώνυμον πλῆθος τῶν χιλιάδων τοῦ λαοῦ μὲ ὑψωμένας χεῖρας ἐδόξαζε τὸν Ἐπιφανέντα ἐν Τριάδι Θεόν, διὰ τό μεγαλεῖον τῆς ἀκαινοτόμητης Ὀρθοδοξίας καί τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τέλει, ὁ τελετάρχης Ἀρχ/της ἀνέγνωσε θερμὸν εὐχαριστήριον καί εὐχητήριον λογίδριον τοῦ

διοργανωτοῦ τοῦ ἐορτασμοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γερωντίου ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐκφράζει ὁλοψύχως τὰς εὐχαριστίας του πρὸς πάντας τοὺς τιμήσαντας ταύτην κυρίους Δήμαρχον Πειραιῶς, Βουλευτὰς καί λοιποὺς ἐπισήμους.

Συγχαίρει τό εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, διὰ τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν καί ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν καί ὑποδειγματικὴν τάξιν, μὲ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε τὴν Μεγαλάνυμον Ἑορτὴν.

Καί εὐχεταὶ ὅπως ὁ ἐπιφανὴς ἐν Τριάδι Θεὸς σκέπη τὴν Ἀγιωτάτην Ὀρθοδοξίαν καί τὴν παμφιλτάτην Πατρίδα, χαρίζηται δὲ εἰς ἅπαντας πᾶν ἀγαθόν καί σωτήριο καί τὴν Εἰρήνην εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον, πρὸς δόξαν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ».

Καί τοιοῦτοτρόπως ἡ ὡραία Τελετὴ ἐκλείσει μὲ τὴν ἀνάκρουσιν ὑπὸ τῶν «Φιλαρμονικῶν» τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καί τὴν ἐκφώνησιν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτ. δικηγόρου κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου «Ζήτῳ ἡ Ὀρθοδοξία», «Ζήτῳ τό ἔθνος», ἐνῶ τό πλῆθος, ἀσυγκράτητον συνωθεῖτο νά ἀσπασθῇ τὸν σταυρόν καί τὰς χεῖρας τῶν ἀπερχομένων ἀρχιερέων, διασπῶντας τὸν κλοιὸν τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Μετὰ βίας δὲ ἐσχηματίσθη καί πάλιν ἡ πομπή, διὰ τὴν ἐπιστροφήν, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, εἰς τὸν Ἱερὸ Ναόν Ἀγ. Φιλίππου, ἐνῶ οἱ «Φιλαρμονικὲς» ἐπαίανίζον τιμητικῶς, διὰ τοὺς παρελαύνοντας Ἀρχιερεῖς καί τό ἱερατεῖον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἰς τὴν πύλιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡ-χαρίστησε ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου τὰ σώματα τῆς Ἀστυνομίας καί Τροχαίας καί ἰδιατέρως τὰς «Φιλαρμονικὰς», εὐχηθεῖς πᾶν ἀγαθὸν ἀπὸ Θεοῦ καί τὴν παρουσίαν τους κατὰ τό ἐπόμενον ἔτος.

Τὴν Ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς Σ. Λογοθέτης, ὁ Βουλευτὴς καί πρῶν Ὑπουργὸς Ἀ. Ντεντιδάκης, ὁ Βουλευτὴς καί πρῶν Ὑφουπουργὸς Ἡ. Παπαηλίας, ὁ Βουλευτὴς καί πρῶν Γεν. Γραμ. Ὑπουργ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας καί Νομάρχης Πειραιῶς Β. Παπαδόπουλος, οἱ Βουλευταὶ Ἱ. Τραγάκης, Ἡ. Βουγιουκλάκης καί Κ. Κατσίκης. Ὁ σύμβουλος τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς Δ. Χατζῆς, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀ' Λιμεν. Τμήματος Πλωτάρχης Λιμ. Σ. Χατζηναγνώστου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας Πειραιῶς Δ. Λιουνέας, ὁ Ἀστυνομὸς Κ. Κανατάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Ἐρησκ. Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Ἱ. Ἀγγελόπουλος μετὰ τοῦ Γ. Γραμματέως Θεολόγου Σ. Καραμήτσου, ὁ δικηγόρος Ἱ. Τσιώκας, ὁ Δ/ντὴς τῆς «Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας» Χ. Χαλβατζῆς, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἘΞελ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Γεν. Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Μ. Αὐγουλέας κ.ἄ.

Συγχαίρομεν εὐλαβῶς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς κ. Γερρόντιον, γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὄντως, πρωτοφανὴ ἐπιτυχία τῆς διοργανωθείσης ὑπ' αὐ-

του Μεγαλυνίου Ἑορτῆς. Κάθε ἐπαινος ἀνήκει στὸν Πρωτοσύγγελλον τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Πειραιῶς πανοσ. ἀρχιμ. π. Γερόντιον Λουδάρον καὶ στὸν ἐπὶ δημοσίων σχέσεων ἐπιτ. δικηγόρον Ν. Ἀναγνωστόπουλον, οἱς φιλότιμες φροντίδες καὶ ἀδιάκοπες ἐνέργειες καὶ τὴν ἀρτία ὀργάνωση τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ τόσο μεγάλη ἐπιτυχία τῆς πανσέπτου καὶ πανιέρου ἑορτῆς.

Ἐπίσης εἰς τὸν τελετάρχην ἀρχιμ. π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον, διὰ τὴν τάξιν, κατὰ τὴν μακρὰ διαδρομὴν, τῆς πολυπληθοῦς ἐπιβλητικῆς πομπῆς καὶ τὴν ἔγκαιρον ἀφίξιν αὐτῆς εἰς τὸν χώρον τῆς Τελετῆς. Ὡσαύτως, ἀξία ἐπαίνου καὶ θερμῶν συγχαρητηρίων εἶναι καὶ ἡ ἐκλεκτὴ Βυζαντινὴ Χορωδία τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς Μ. Μακρῆ, διὰ τὴν μελωδικὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τὴν δ/σιν τοῦ τῶν ἐκκλ. ὕμνων, τόσο κατὰ τὴν πομπήν, ὅσον ἐπὶ τῆς Ἑξέδρας. Μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας εὗρισκοντο συμπάλλοντες, ὁ κ. Ἱ. Συμεωνίδης, ὁ ἐκ Θηβῶν κ. Τούτουζας καθὼς καὶ ἄλλοι ἱεροψάλται.

Θά ἦτο σοβαρὴ παράλειψις ἐάν δέν ἀνεφέραμεν, ὡς ἀξίας παντός ἐπαίνου καὶ εὐγνωμοσύνης τὰς

τέσσαρες «Φιλαρμονικὰς» ποὺ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Ἑορτὴν καὶ προσέδωσαν τὸν πρέποντα πανηγυρικὸν τόνον εἰς αὐτήν. Ἐξ αὐτῶν, αἱ δύο ἦσαν κρατικές, ἡ τοῦ Λιμεν. Σώματος καὶ τῆς Ἑλλην. Ἀστυνομίας, αἱ δ' ἄλλες δύο Δημοτικές, τοῦ Δ. Παιανίας καὶ τοῦ Δ. Βιλλίων, ἡ ὁποία καὶ ἐντυπωσίασε, μὲ τὶς ποικιλόχρωμες στολές καὶ τὰ νεανικά μέλη τῆς - μαθητὲς τοῦ Γυμνασίου καὶ Λυκείου.

Ἀλλὰ, πρωτίστως, ἀξιοὶ παντός ἐπαίνου καὶ θερμοτάτων συγχαρητηρίων εἶναι ὅλοι οἱ Γνήσιοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ μέλη τῆς μαρτυρικῆς καὶ πολυπαθοῦς Ἐκκλησίας μας, διότι μὲ τὴ διακρίνουσα αὐτοὺς ἀκράδαντη πίστι καὶ βαθεῖα εὐσέβεια εἰς τὸν Ἐπιφέντα ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν Σωτῆρα Χριστόν καὶ τὴν ἀκαينوτόμητον Ὀρθοδοξίαν τῶν Θεοκρίτων Πατέρων μας, ἔδωσαν καὶ ἐφέτος, περιχαρεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις ὅπως πάντοτε, ἀθρόως τὸ αγωνιστικὸν «παρὼν, εἰς τὴν πανέορτον Ἥμεραν».

Εἴθε ὁ Παντοδύναμος, ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, νὰ μᾶς ἀξιῶσθαι καὶ πάλιν τοῦ χρόνου τῆς ἀφάτου αὐτῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως καὶ ψυχικῆς εὐφροσύνης.

Ἐνα τμήμα ἀπὸ τὸ πλῆθος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ κάτωθεν τῆς ἐξέδρας προσευχόμενον.

Κλήρος και λαός σύσσωμοι στο προσκλητήριο του καθήκοντος.

Ένα τμήμα των σημαιών.

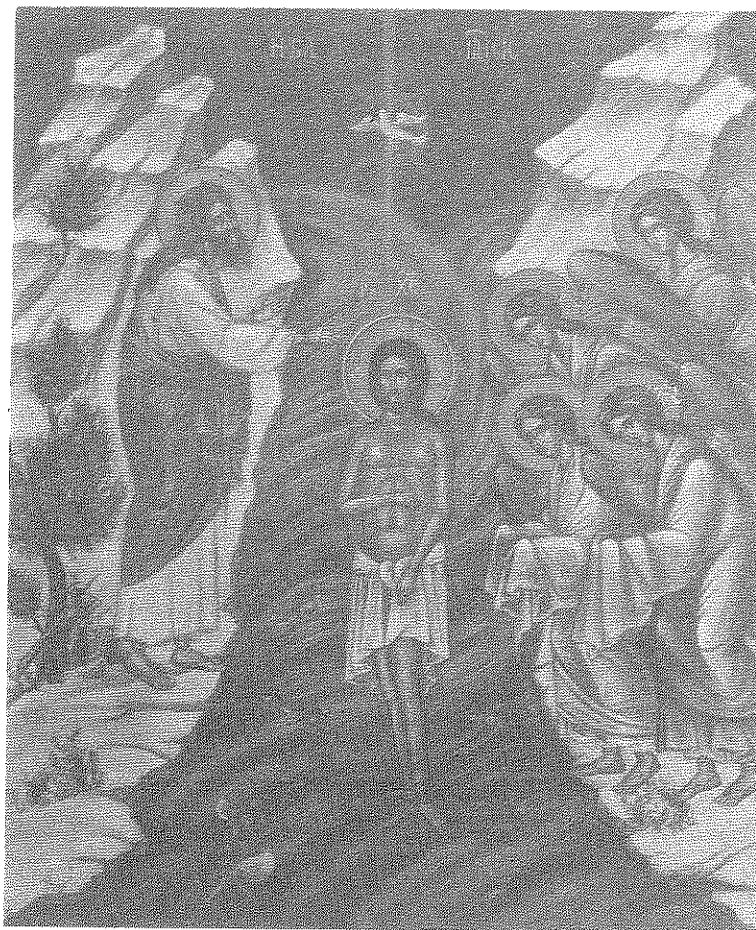

Ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν ἀποτελούμενος ἀπὸ νεαρῶν μαθητᾶς - σπουδαστᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμπειρῶν ψάλτας
 μέ Δ/ντὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Μουσικῆς κ. Μιχάλην Μακρὴν ἐνῶ κατευθύνεται εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ
 ψάλλῃ εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ἰδιαίτερως ἐλάμπρυναν τὴν ἐορτὴν αἱ νεάνιδες τῆς Σαλαμίνας μέ τοὺς ὡραίους χρυσοκεντήτους τοπικὰς
 ἐνδυμασίας των.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε,
ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.*

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, δυνάμει Θεοῦ, ἀφιερώνει ὁλόκληρον τὴν ἐκδοσὶν τῆς διὰ τὰ Ἁγία Θεοφάνια καὶ ὁ ἀναγνώστης θά ἐντρυφήσῃ τόσον ἀπὸ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Γεν. ταμείου τῆς Ἐκκλ. Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς δημοσιευόμενας φωτογραφίας διὰ νὰ εἰσέλθῃ ὁλοκληρωτικὰ εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον γράφεται ὡς βλέπετε, ἐμφανίζει δογματικά σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑμνολογίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, καὶ θά καταβληθῇ μία πνευματικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς περιγραφῆς τῶν Θεοφανίων, διότι ἡ Ἐπιφάνεια τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ, εἶναι ἐκδηλος εἰς ὅλον τὸ μήκος καὶ πλάτος αὐτῆς τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ν'

ἀναγράψωμε διὰ τὴν ἐπιφανῆ αὐτὴν ἐορτὴν ἀλλὰ ἐφέτος, θά «σμικρύνουμε» τὰ κείμενα τῶν ἁγίων εὐχῶν διότι ἡ δημοσιευομένη ὕλη εἰς τὰς ἄλλας στήλας καὶ αἱ φωτογραφία εἶναι μεγάλη.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὁρμωμένη ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν, νὰ δώσῃ εἰς τὸν πιστὸν χριστιανὸν ἁγιασμόν καὶ χάριν ἀπορρέουσιν ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς Μεγαλειότητος, τὴν Παραμονὴν τῆς Ἑορτῆς ἔχει ὁλόκληρον ἀκολουθίαν μὲ τέσσαρας Βασιλικὰς Ὠρας καὶ ἀναγράφει Προφητείας καὶ Ἀποστόλους διὰ νὰ δείξῃ εἰς τὸν πιστὸν ὅτι πρέπει νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸ μυστήριον τῆς Χάριτος. Εἰς ἄλλας ἐκδόσεις εἴμεθα ἐκτενέστεροι ἀλλὰ εἰς ταύτην τὴν ἐκδοσὶν θά παραθέσωμεν ὠρισμένα μέρη ἐκ τῶν εὐχῶν ἐπωνύμων ἢ ἀνωνύμων ἁγίων, διὰ νὰ δυνηθῶμεν

νά μεταδώσωμεν θείαν γνώσιν καί θείαν Ἀποκάλυψιν. Ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ εἶναι τοσαύτη, διότι ὁ Δημιουργός «γνωρίζει» στό πλάσμα Του τήν ὑπαρξίν Του, ἡ ὁποία κατά τά Θεοφάνια ἐμφανίζει Πατέρα Ἀναρχον μέ, γεννηθέντα Υἱόν, συνάναρχον, καί μέ Θεῖον Πνεῦμα ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ Πατρός.

Ὁ βαπτιζόμενος Κύριος Ἰησοῦς Υἱός καί Λόγος προσέρχεται εἰς τόν χώρον τῶν βαθέων ὑδάτων τῆς Αἰνῶν, καί ἐκεῖ βαπτιζόμενος, βλέπομεν, τόν Θεόν Παντοκράτορα ὁμολογοῦντα Αὐτόν Υἱόν Μονογενή καί Ἀγαπητόν, τό δέ ἅγ. Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς συμμαρτυρεῖ τήν γνησίαν υἰότητα τοῦ βαπτιζομένου ὡς σαφῶς ἀναγράφεται εἰς τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐπισήμου αὐτῆς ἑορτῆς. Πρέπει κανεῖς νά εἶναι τυφλός τόν τε νοῦν καί τήν διάνοιαν, διά νά μήν καταλάβει τό μυστήριον τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι κατά τās τέσσαρας Βασιλικάς Ὡρας τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῶν Θεοφανίων «βλέπομεν» τόν ἅγ. Προφητάνακτα Δαβίδ νά καταγράφει τά τῆς Υἰότητος τοῦ Μονογενοῦς, τόν δέ Θεῖον Ἡσαΐα νά ἐξορμᾷ εἰς ὅλον τό μήκος τῆς γραφικῆς του ὑποστάσεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παραθέτομεν ἕνα μικρόν κείμενον τῶν πολλαπλῶν ἀναγνωσμάτων του πού εἶναι σαφῆ γνωρίσματα τῆς Προφητείας διά τήν ἑορτήν τῶν Θεοφανίων.

Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 12,3-6)

Τάδε λέγει Κύριος: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καί ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ: Ὑμνεῖτε τόν Κύριον, βοᾷτε τό ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τά ἔνδοξα αὐτοῦ, μμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τό ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τό ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλά ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ: Ἀγαλλιᾶσθε, καί εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κατά τόν Ἁγιασμόν τῆς Προτεραίας καί τῆς Κυριωνύμου ἡμέρας θά παραθέσωμεν ἕνα μικρόν κείμενον τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, καί τοῦτο διά ν' «ἀναβαπτισθῇ» ὁ ἀναγνώστης μέ τό ὕψος τῶν πνευματικῶν ἐννοιῶν πού ἀπορρέουν ἀπό τήν εὐχήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενής Υἱός, ὁ ὢν εἰς τόν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινός Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας, τό φῶς τό ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τόν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τήν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καί πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καί εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καί τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἱ

κονομία. Ἐν ἡ τὸ ἀσθενές ἡμῶν καί πτωχόν περιβαλλόμενος φύραμα, καί τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκυτιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐτι καί δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω: ἵνα τήν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τήν δι' ὕδατος καί Πνεύματος ἀναγέννησιν, καί πρὸς τήν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν.

Ἐπίσης παραθέτομεν καί ἄλλο μικρόν κείμενον τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου τῶν Ἱεροσολύμων, πού ἐκεῖ «φαίνεται» τό Τριαδικόν τῆς Θεότητος ἐν ὅλῃ τῇ ἀσυγκρίτῳ μεγαλειότητι.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

«Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε: Δημιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καί τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τό Φῶς τό ἀπρόσιτον, τό φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου: φώτισόν μου τῆς διανοίας τά ὅμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τήν ἁμτρον εὐεργεσίαν καί δύνάμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διά τόν περιστῶτα λαόν ὅπως τά πλημμελήματά μου μή κωλύσῃσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τό ἅγιον σου Πνεῦμα: ἀλλά συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καί λέγειν καί νῦν, Ὑπεράγαθε: Δοξάζομεν σε Δέσποτα φιλόνηρον, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῖ. Δοξάζομεν σε τόν Κτίστην, καί Δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομεν σε, Υἱέ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τόν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καί ἀμήτορα ἐκ Πατρός: ἐν γάρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νηπιόν σε εἶδομεν, ἐν δε τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τόν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεόν ἡμῶν. Σήμερον γάρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καί χορός ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καί Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι...».

Ὅπως βλέπετε, ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ὅπως ἀγίαση τά τέκνα τῆς ποιεῖ τήν ιεροτελεσίαν τοῦ ἁγιασμοῦ εἰς δύο συνεχεῖς ἡμέρας καί ὅλοι μας, ψυχῇ τε καί σώματι ἀρυόμεθα ἐκ τοῦ ὕδατος, ψυχικόν καθαρμόν καί φωτισμόν γνώσεως, ἄλλωστε, πῶς ἦταν δυνατόν νά κατανοήσωμεν τά διαδραματιζόμενα ἐάν δέν εἶχαμεν, καίτοι βεβαρυμένοι μέ ἀνομήματα, ἐάν, ὁ κενώσας τά Σύμπαντα, βαπτισθεῖς Ἰησοῦς δέν μᾶς βοηθοῦσε εἰς τό ἔργον αὐτό δηλαδή ἀφ' ἐνός τοῦ ψυχικοῦ καθαρμοῦ καί ἀφ' ἐτέρου τῆς θείας γνώσεως. Μ' αὐτά τ' ὀλίγα ἤθελα νά «καταγράψω» τό ἄρθρον μου καί ἄς κατέλθω εἰς ἄλλα παρεμφερῆ πνευματικά σημεῖα διά ν' ἀναφέρω, ὡς γράφων, ὅτι ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανίων ἐν Πειραιεὶ ὑπῆρξε μεγαλειώδης. Καιροῦ ἐπιτρέποντος καί Θεοῦ εὐδοκοῦ-

ντος ἐπαρουσιάσαμεν ἓνα μέρος τῆς γνησιότητος τῆς Ὁρθοδοξίας διότι ἐκείνη τὴν μέρα ὅπως ἀναγράφει ὁ ἅγ. Σωφρόνιος «ἐρήγνυτο» ὁ Ἰορδάνης, ὅχι μόνον εἰς τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν, Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως. Ὡς τὸ προσέξωμεν αὐτὸ κύριοί μου γιατί ὅταν ὁ Ἰορδάνης βοᾷ τὸ «ΕΝ ΙΟΡΔΑΝΗ ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ» ἐκείνη τὴν ἡμέρα καταγράφεται ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ γεγονός τῆς Βαπτίσεως καὶ ὅχι 13 ἡμέρες ἐνωρίτερα, ὅπως ἀποτολμοῦν ἄλλα καινοτομήσαντα Πατριαρχεῖα. Εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι μέ τὴν ὁμολογίαν αὐτὴν προσθέτομε «ἔνσημα» τὰ ὅποια θὰ ἐμφανίσωμεν εἰς τὸν Κριτὴν. Ὅπως εἶπε Ἐκεῖνος ὅτι ὅστις μέ

ὁμολογήσει ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων καὶ Ἐγὼ θὰ ὁμολογήσω αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου ἐν Οὐρανοῖς.

Ματθ. Ι' 32

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Ὡς χαρῶμεν λοιπόν γι' αὐτὴν τὴν ρητὴν εἰδοποίησιν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ὥς ἀξιωθῶμεν νὰ τύχωμεν αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Ἐλέους.

ΠΡΟΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

**ΕΝΤΟΝΩΤΑΤΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ
ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Κύριος Χρυσόστομος, εὐθύς ὡς ἐγνώσθη ἡ ὑπουργὸς ἀνθελληνικῆ προπαγάνδα τοῦ Πάπα Ἰωάννου - Παύλου Β' εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῶν Σκοπίων, ἀπηύθυνε εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐντονώτατης διαμαρτυρίας καὶ ὁμοθυμοῦ συμπαραστάσεως:

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ

**Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως Κ. Κων/νῳ Μητσοτάκη
ΑΘΗΝΑΙ 6 Φεβρουαρίου 1992**

Ἐμπλεοὶ ἀγανακτήσεως, διαμαρτυρούμεθα ὅλοι ψυχὴ καὶ φωνή, ἐπὶ τῇ ἀσκηθείσῃ ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου - Παύλου Β' ἀνθελληνικῆ προπαγάνδα εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῶν Σκοπίων. Ὁ Παπισμός, αἰετοῦ ὑπουργὸς καὶ δόλιος ἐχθρὸς τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς παμφιλτάτης Πατρίδος, ἐξεμεταλλεύθη ἐπικαίρως τὸ ἀνακύψαν σχετικὸν ἐθνικὸν ζήτημα. Ἡ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Παλ/τῶν) συμπαρίσταται ὁμοθυμῶς τῇ, ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Γεραρὰν Κορυφὴν, ἀξία Κυβερνήσει, εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην, ἐν τῇ ἐλλόγῳ αὐτῆς κρίσει, ἀντίδρασιν, κατὰ τῆς Παπικῆς πανουργίας.

Ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς σκέποι ταύτην, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ δόξῃ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Παλ/τῶν)

Χρυσόστομος Β' - Πρόεδρος

106 82 Κάνιγγος 32 ΑΘΗΝΑΙ

**ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

Τὴν 10η Φεβρουαρίου 1992 ν. ἡμ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην πρωινήν, γενομένης συνάξεως κλήρου καὶ λαοῦ τῆς Θεοσώστου ἡμῶν ἐπαρχίας εἰς τὸν καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου, ὑπὸ τὸν

Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθύμιον μέ μόνο καὶ μοναδικὸ θέμα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ «Μακεδονικοῦ ζητήματος», ἐξ ἐνός στόματος καὶ μιᾶς φωνῆς παμφηφεὶ ἀποφασίσαιμεν:

1) Νὰ καταγγείλωμεν τὴν προπαγάνδα, ἡ ὁποία γίνεται εἰς βάρος τῆς ἐλληνικότητος τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς βάρος τοῦ ἐλληνικοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ.

2) Νὰ καταγγείλωμεν τὴν οὐνίαν καὶ τὴν ρωμαιοκαθολικὴν προπαγάνδα, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ διεκκλησιαστικοῦ διαλόγου εἰς βάρος τοῦ ὁρθόδοξου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

3) Νὰ καταγγείλωμεν τὴν προδοτικὴν συναίνεσιν, καὶ ἀκουσίαν σύμπραξιν μετὰ τῶν ἀνθελλήνων τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς στρατηγικῆς τῶν Σκοπίων.

4) Νὰ διεκδικήσωμεν καὶ τὰς λεγομένας «χαμένες» ἢ ἀλησμονήτους πατρίδας τῶν μελῶν τοῦ Γένους μας.

5) Νὰ ἐργασθῶμεν μέ τὸν δέοντα ζῆλον διὰ νὰ συσπειρώσωμεν τὰς δυνάμεις τοῦ ἐλληνισμοῦ τόσο ἐντός, ὅσο καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος.

6) Νὰ ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὴν πολιτείαν διὰ συγκεκριμένην διαφώτισιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς μαθητειώσεως νεότητος τῆς πατρίδος μας μέσω τῆς κρατικῆς παιδείας καὶ τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως.

7) Νὰ κοινοποιηθῇ τὸ ψήφισμα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας, τὸν πρωθυπουργόν τῆς χώρας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων, τὸν δῆμο Θεσσαλονίκης, τὸν νομάρχην, τὸν περιφερειάρχην, τὸν ὑπουργὸ Μακεδονίας - Θράκης, τοὺς βουλευτάς, τὴν ἱεράν σύνοδον καὶ τὰ μέσα ἐνημερώσεως.

Διὰ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα καὶ τὸν ἱερόν κλῆρον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης.

Ὁ Θεσσαλονίκης ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

Στό μεγαλείον τῆς εορτῆς καί τῆς προβολῆς τῆς Ἐκκλησίας μας δέν ὑστέρησε καί ἡ Ἐπαρχία. Σέ διάφορα μέρη τῆς χώρας ἐγίνε μέ τήν ἴδια ἐπισημότητα τοῦ Κέντρου ἡ τελετή τῶν Θεοφανείων, ὅπως στήν Θεσσαλονίκη στήν Κρήτη, στήν Στυλίδα, στήν Κόρινθο, στόν Βόλο στή Χαλκίδα καί σέ ἄλλα μέρη. Ἰδιαίτερως ἡ τελευταία εἶχε θαυμασίαν ἐπιτυχίαν ἀπό πλευράς ὁργανώσεως καί κόσμου παρά τήν ἔλλειψη ἀριθμοῦ ἱερατείου.

Ὁ ἀκούραστος ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Π. Τιμόθεος πού ἐμπνέει σεβασμό ὄχι μόνον στό ποίμνιό του ἀλλά σέ πολλή μεγαλύτερη ἀκτίνα ἐκπροσωποῦσε θαυμάσια τήν Ἐκκλησία μας στή μεγάλη αὐτή προβολή.

Ἀργότερα στόν παραθαλάσιο χώρο κατέφθασαν καί οἱ Ἀρχ. ται π. Γαβριήλ καί π. Γεράσιμος κατά τήν τέλεση τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ὁ Δήμαρχος Χαλκίδος κ. Στέλιος Μαργαρίτης παρεχώρησε εὐχαρίστως τήν φιλαρμονικὴν, παρέστη δέ καί ὁ ἴδιος, μετά τοῦ Δημ. Συμβουλίου εἰς τόν Ἀγιασμόν.

Παρέστησαν ἐπίσης οἱ Βουλευταί κ.κ. Μιχάλης Σίδερης, Ἰωάννης Σπανός καί Ἐλευθέριος Παπαγεωργόπουλος.

Εἶθε ὁ Θεός νά εὐλογῇ τόν ζήλον τῶν ἐργατῶν τῆς ἀγωνιζομένης Ἐκκλησίας μας πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καί τῆς ὀρθοδοξίας.

Ὁ δραστήριος κληρικός π. Τιμόθεος προπορευόμενος τοῦ ποιμνίου του κατά τήν κάθοδον εἰς τήν θάλασσαν.

Τό στολίδι τῆς νεότητος πού δίνει πάντοτε τό παρόν στήν Ἐκκλησία γιατί τήν θεωρεῖ κύριον παράγοντα στή ζωή.

Ἡ μουσική τοῦ Δήμου Χαλκίδος ἔχει τό προβάδισμα εἰς τήν πομπήν.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1992 ΕΙΣ ΣΤΥΛΙΔΑ

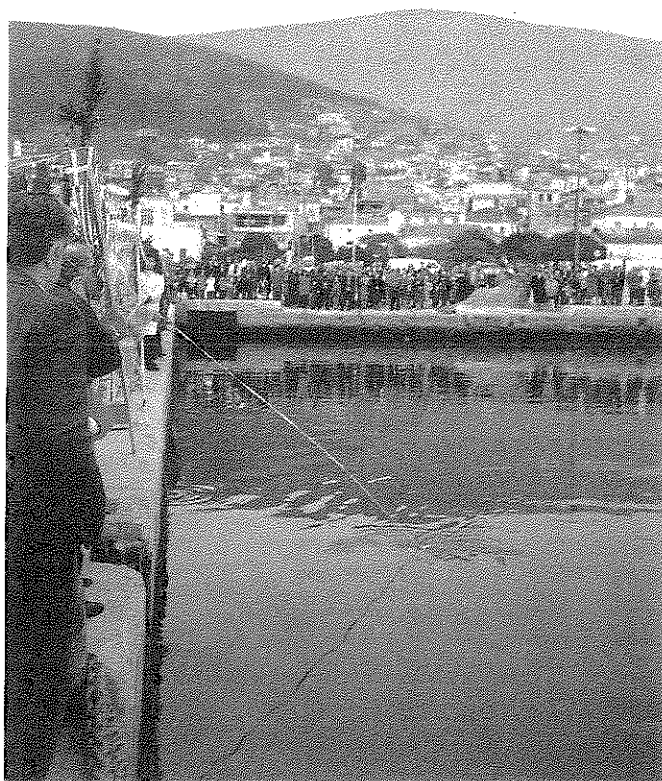
Τά Θεοφάνεια ἐόρτασαν καί φέτος μετά πάσης τάξεως καί ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας.

Τήν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη, Ἀρχιερατική Λειτουργία ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καί Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλινίκου, συμπαραστατοῦμένου ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν καί τήν τέλεσιν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ ὅλον τό Ἐκκλησίασμα προπορευομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί Ἱεροψαλτῶν καθῶς καί τό ἐκκλησίασμα τῶν πιστῶν μετέβησαν μέ Λεωφορεία εἰς Στυλίδαν παρά τό Ναό τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Περί τήν 11ην ὥραν ἐσχηματίσθη μεγαλειώδης Ἱερά πομπή πρὸς τήν παραλίαν εἰς τόν καθορισμένον τόπον, ὅπου γίνεται ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μετά τήν κατάδυσιν ἐπανελθόντες εἰς τόν ὡς ἄνω Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου ὁ Σεβασμιώτατος ἡγυῆθη τόν κόσμον εὐχαριστήσας τόν Κύριον Δήμαρχον τῆς Στυλίδος ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τήν τελετήν ἀπό τήν ἀρχήν ἕως τό τέλος, τᾶς Λιμενικᾶς καί Ἀστυνομικᾶς ἀρχᾶς διὰ τήν τάξιν πού ἐπεκράτησεν εἰς τήν Μεγάλην Παμφθιωτικὴν ἐορτήν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στιγμιότυπον τοῦ χώρου τῆς τελέσεως τῶν Θεοφανείων.
Διακρίνεται ὁ Σεβ. κ. Καλλνίκος ρίπτων τόν σταυρόν εἰς τήν θάλασσαν.

Ὁ ἅγ. Φθιώτιδος μετὰ τοῦ ἱερατείου τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ ἐκκλησιάσματος τοῦ

Ὁ ἅγ. Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος ἐν μέσῳ τοῦ ἐκκλησιάσματος καθ' ὁδὸν διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ εἰς Στυλίδα.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Με ιδιαίτεραν λαμπρότητα και μέ συμμετοχή πλήθους πιστών εωρτάσθησαν και έφέτος τά Άγια Θεοφάνεια εις τήν πόλιν του Βόλου.

Μετά τήν Θ. Λειτουργία, εις τόν Μητροπολιτικόν Ίερόν Ναόν Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, εις τόν όποιον έχοροστάτησε ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαγνησίας και Δημητριάδος κ. Μάξιμος, έψάλη ό Μέγας Άγιασμός. Άκουλούθως έσηματίσθη ιερά πομπή, ή όποία διά κεντρικών όδών κατηυθύνθη εις τήν παραλίαν του Βόλου. Έκει

έλαβε χώραν μέσα σέ κατανυκτική ατμόσφαιρα ή καθιερωμένη τελετή τής καταδύσεως του Τιμίου Σταυρου από μικρό πλοιάριο.

Τήν μεγαλοπρεπή τελετή έπεσφράγισε μέ έμπνευσμένη, όπως πάντα, όμιλία του ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Μάξιμος, ό όποιος μεταξύ τών άλλων ανέφέρθη εις τήν βλαβεράν επίδρασιν τών μέσων μαζικής ένημέρωσεως στην ήθικήν σήψιν τής σημερινής Έλληνικής κοινωνίας.

Η ιερά πομπή κατέρχεται εις τόν χώρον τής καταδύσεως.

Η στιγμή τής καταδύσεως του Τιμίου Σταυρου εις τά ύδατα του Παγασητικού, από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαγνησίας και Δημητριάδος κ. Μάξιμο

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἐπειτα ἀπό ἀπουσίαν ἱκανοῦ χρόνου ὁ π. Νεόφυτος ἐπανεμφανίζεται εἰς τὰς στήλας τῆς Φ.Ο. καὶ αὐτό διδαι μεγάλην χαράν εἰς τὸν ἐκδότην καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλους οἱ ὁποῖοι συνεργάζονται μετὰ τὴν Φ.Ο. διότι ἡ ἀναγκαστικὴ σιωπὴ τοῦ π. Νεοφύτου λόγω ἀσθενείας του ἦτο ὀδυνηρά.

ΑΓΙΟΙ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ὁ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ γεννήθηκε στὴν Καππαδοκία περί τὸ 340 μ.Χ. Ἦταν συγγενὴς τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Φίλος δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Ἀμφιλόχιος ἔτυχε εὐρείας μορφώσεως καὶ ἐπέδειξεν ἀγάπη στὰ γράμματα ὅσον ὀλίγοι. Ὁχι μόνον ἐμορφώθηκε καλὰ, ἀλλὰ ἐπεδόθη στὴν παιδεία καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του. Ἐσπούδασε συστηματικὰ στὴν Ἀντιόχειαν, ὅπου καὶ ὁ Ἱ. Χρυσόστομος. Εἶχεν ὁ Ἀμφιλόχιος ὡς διδάσκαλον τῆς ρητορικῆς τὸ περίφημο καὶ ἑξακουστό Λιβάνιον.

Τὸ 364 ἦλθε στὴν Πόλη, γιὰ νὰ ἐξασκήσει τὸ δικηγορικὸ ἐπάγγελμα. Ἀλλ' ὡς ἦτο ἀπλοῦς καὶ ἄδολος ἄνθρωπος ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ὑπόπτου ὑποθέσεως, στὴν ὁποία τὸν περιέπλεξαν ἄλλοι ἐπιτήδριοι, θέλησαν νὰ τὸν ἐνοχοποιήσουν ἐπὶ δωροληψία.

Φαίνεται πὼς τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶχε φέρεи σὲ δύσκολη θέσιν τὸν Ἀμφιλόχιον. Καὶ μόνον ἡ μεσολάβησις τοῦ φίλου τοῦ Γρηγορίου, ἡ ἐγγύησίς του σὰν νὰ λέμε πρὸς τοὺς ἀρμοδίους γιὰ τὰ ἄκρα ἐντιμότητα τοῦ κατηγορηθέντος, ἔβγαλε τὸν Ἀμφιλόχιον ἀπὸ τὴν στενάχωρη κατάστασιν.

Μετὰ τὸ δυσάρεστο αὐτὸ ἐπεισόδιον ὁ Ἀμφιλόχιος φεύγει στὴν ἔρημον κοντὰ στὸν ὄζιλοψα τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἔζησε ὡς ἀσκητὴς ἐπὶ μερικὰ χρόνια. Περνοῦσε τίς ἡμέρας του μετὰ προσευχῇ, μελέτῃ, νηστεία καὶ κατὰ Θεὸν ὡς ἄνθρωπος πιστὸς καὶ ἐνάρτετος.

Ἀπὸ τὸ ἀσκητήριον τῆς Καππαδοκίας ἀλληλογραφοῦσε μετὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς φίλους του τὸν Μ. Βασίλειον καὶ τὸν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν. Τὰ γράμματα αὐτὰ σώζονται στὴν Ἑλληνικὴ Πατρολογία καὶ εἶναι μιὰ σοβαρὰ ἱστορικὴ πηγὴ, γιατί μαζὶ μετὰ τίς πολὺτιμες πληροφορίες παρέχουν καὶ σοβαρὲς γνώμες καὶ ὁδηγίες γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Στὴν 176 ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον, ὁ Μ. Βασίλειος τὸν παρακαλεῖ νὰ παρευρεθεῖ σὲ μιὰ ἑορτὴ ὑπὲρ τῶν μαρτύρων στὴν Καισάρεια, γιὰ νὰ συμβάλλει ὁ Ἀμφιλόχιος μετὰ τὴν παρουσίαν του στὴν λαμπρότητα τῆς ἑορτῆς καὶ νὰ γίνῃ αἰτία τῆς μεγάλ-

λης χαρᾶς τοῦ λαοῦ μετὰ τὴν συμμετοχὴν του σ' αὐτὸν τὸν πανηγυρισμό. Ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονός, μπορεῖ κανεὶς νὰ βγάλῃ τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα πόσον ἐτιμᾶτο ὁ Ἀμφιλόχιος ἀπ' ὅλους τοὺς Χριστιανούς.

Τὸ 375 ἀποθνήσκει ὁ ἐπίσκοπος Ἰκονίου Φαῦστος. Τότε προτείνεται ὁ ἀσκητεύων Ἀμφιλόχιος. Προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἀσκητεύσεως ν' ἀναλάβῃ τὴν διαπορέμαναι τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας του. Ὁ Μ. Βασίλειος στὴν 161 ἐπιστολὴν του μεταχειρίζεται τὴν χαρακτηριστικὴ ἔκφραση, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἐρημίας «τοῖς ἀφύκτους δικτύοις τῆς χάριτος, σαγηνεύσας καὶ ἀγαγὼν εἰς τὰ μέσα τῆς πεισθίας». Δηλ. ὁ Θεὸς μετὰ τὰ δίκτυα ἀπ' τὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεφύγῃ, μετὰ τὰ δίκτυα τῆς Θεῆς Χάριτος, τὸν συνέλαβε καὶ τὸν ἐτοποθέτησε στὸ μέσον τῆς Πισιδίας, στὴν Μητρόπολιν του.

Εἶναι ἱστορικῶς ἐξακριβωμένο πὼς τὰ μοναστήρια καὶ τὰ ἀσκηταριά προσέφεραν κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας, ἀλλὰ καὶ στὰ δύσκολα χρόνια τῆς δουλείας, ὑψιστες ὑπηρεσίαι στὴν Ἐκκλησίαν, στὸ ἔθνος καὶ στὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος. Γιατί τὰ μοναστήρια μας ἀκριβῶς καὶ ὁ Ἅγιος Ἀμφιλόχιος. Γιατί τὰ μοναστήρια μας ἰδιαίτερα τότε ἦσαν φυτώρια ὅπου καλλιεργόταν ἡ θεῖα ἐπιστήμη καὶ ἡ θύραθεν γνώση. Πάντα ὁ μοναχισμὸς προσφέρει καὶ σήμερ, γι' αὐτὸ οἱ Χριστιανοὶ χρεωστούν νὰ τιμῶν τὸν θεσμόν αὐτὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ προσεύχονται γι' αὐτόν.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ἡ Μητρόπολις τοῦ Ἰκονίου ἦταν μεγάλη. Διότι ἀποτελοῦσε τὴν πρωτεύουσαν νέας ἐπαρχίας καὶ εἶχεν ἤδη ἀντικαταστήσει τὰς Μητροπόλεις Πισιδίας καὶ Λυκαονίας. Ἔτσι ἔγινε ποιμὴν μεγάλης περιοχῆς καὶ πράγματι, ὅπως ἔγραφε καὶ ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Θεὸς τοῦ ἀνέθεσεν τὴν διακυβέρνησιν τῶν ψυχῶν.

Ὁ Ἀμφιλόχιος παρεκάθησε στὴν Β' Οἰκουμένην Σύνοδον. Ὁ Θεοδόσιος εἰς τὸν νόμον τοῦ 381 ὠρίζε τὸν Ἀμφιλόχιον Ἰκονίου καὶ τὸν Ὀπίμιον τῆς Πισιδίας (τῆς Ἀντιοχείας), ὡς τοὺς μόνους ἐπι-

σκόπους, μέ τούς όποίους έπρεπε νά εύρίσκονται σέ έπικοινωνία όσοι έπιθυμούσαν νά θεωρούνται όρθόδοξοι εις τήν διοίκειν της 'Ασίας. Τό 383 προήδρευσε της έν είδει της Παμφιλίας Συνόδου κατά της αίρέσεως των Εύχητων, οι όποιοι απέρριπταν τά μυστήρια. 'Επίσης και τό 394 παρευρέθη στην Σύνοδον, ή όποία συνήλθε στην πόλη για νά τακτοποιήσει κάποιες διαφορές διοικητικές μεταξύ των μητροπόλεων.

'Επειδή μετά τή Σύνοδον αύτήν οι 'Ιστορικοί παρασκοπούν και ουδέν αναφέρουν για τόν 'Αμφιλόχιον γίνεται παραδεκτή ή γνώμη, ότι κατά τό 395 απέβίωσεν ύέργηρος μέ τιμήν και ύπόληψιν έξόχου άνδρός και μέ σημαντικήν δρασιν ώς έκκλησιαστική φυσιογνωμία. 'Η μνήμη του έορτάζεται τήν 23ην Νοεμβρίου.

Χαρακτηριστικόν είναι ένα έπεισόδιο πού αναφέρουν για τήν τόλη του 'Αμφιλοχίου. Κάποτε αύτός έπεσκέφθηκε στά άνάκτορα τόν αυτοκράτορα Θεοδοσίον.

'Ηταν ήμέρα έορτής. Πλησίον του Θεοδοσίου εύρίσκετο και ό δεκάεξαετής διάδοχος 'Αρκάδιος. 'Ενώ λοιπόν μέ τόν έμπρέποντα σεβασμόν έχαιρέτησε τόν Θεοδοσίον, αντίθέτως καλημέρισε τόν Υιόν του αυτοκράτορος και διάδοχον σάν νά ήταν κοινός πολίτης. 'Ο Βασιλεύς άγανακτισμένος διά τήν «ύβριν», διότι περιφρόνηση έθεωρήθη ή στάση του 'Αμφιλοχίου προς τόν διάδοχον υιόν του διατάσσει νά πετάξουν έξω από τά άνάκτορα τόν 'Αμφιλόχιο παρά τήν έκτίμηση πού έτρεφε προς τόν σεμνό πρεσβύτεν και ιερωμένο.

Τότε άτάραχος ό 'Αμφιλόχιος γυρνά προς τόν Βασιλέα και του λέγει: «Ούτω δει νόμισον, ώ Βασιλεϋ, και τόν Ουράνιον Πατέρα άγανακτείν προς τούς άνομοίως τόν Υιόν τιμώντας και ήττονα τολμώντας άποκαλείν του γεννήσαντος». Δηλ. πίστευσε, Βασιλεϋ, ότι και ό Ουράνιος Πατήρ βδελύσσεται και θυμώνει εναντίον εκείνων, πού τιμούν τόν Πατέρα και περιφρονούν τόν Υιόν. 'Εννοϋσε ό 'Αμφιλόχιος τούς αίρετικούς, πού ύποτιμούσαν τόν Χριστόν και αύτός ως αυτοκράτωρ άδιαφορούσε και δέν ξεκαθάριζε τά άπομεινάρια του 'Αρειανισμού.

Πολλοί από μάς σήμερα θεωρούν τά δογματικά αύτά ζητήματα σάν κάτι άσήμαντες λεπτομέρειες πού δέν θ' άξιζε νά «μαλώνουν» ιεράρχαι της περιοχής, όπως ό 'Άγιος 'Αμφιλόχιος. Βέβαια αύτή ή άποψη φαινομενικά δίνει τήν έντύπωση πώς είναι όρθή. 'Αν ήσαν μικροδιαφορές, τότε ποτέ άγιοι άνδρες, σαν τούς πατέρες των οίκουμενικών Συνόδων δέν θά επέμεναν στις άπόψεις των. 'Αλλά δέν είναι έτσι. Μήπως δέν είπε και ό Κύριος, όποιος μεταβάλλει ένα γιώτα του νόμου, έλάχιστος θά κληθεί στην Βασιλεία του Θεού. Σήμερα εκείνοι πού

μεταβάλλουν και παραλλάσουν τόν λόγον του Θεού είναι οι λεγόμενοι «μάρτυρες του γιεχωθά». 'Ας προσέξωμεν τούς δολιοφθορείς αύτούς της πίστεώς μας, αλλά και κάθε αίρετικόν και κακόπιστον, όπως κι άν λέγεται.

'Εκαμε βαθειά έντύπωση στόν Θεοδοσίον ή συμβολική αύτή συμπεριφορά του 'Αμφιλοχίου. Ζήτησε συγγνώμη και άμέσως έξέδωκε νόμον έμποδίζοντας τίς συγκεντρώσεις και τήν διοργάνωση των αίρετικών. Τό γεγονός αύτό αναφέρεται από πολλούς 'Ιστορικούς και όλοι έπαινούν τήν τολμηρή στάση του μεγάλου 'Ιεράρχου 'Αμφιλοχίου.

'Η τιμή και ό σεβασμός των δύο έκ των μεγάλων πατέρων της έκκλησίας του Μ. Βασιλείου και Γρηγορίου του Θεολόγου, φανερώνει τήν άξία του 'Αγίου 'Αμφιλοχίου. Και οι δύο φίλοι του 'Ιεράρχαι τόν θεωρούσαν «άρχιερέα άμωμον, άγγελον άληθείας, μεγάλως ήχούντα», δηλ. «μεγάλο και δεινό κήρυκα μέ ρητορικό τάλαντο». 'Ο Μ. Βασίλειος χαριέστατα άποκαλεί τόν 'Αμφιλόχιον «πλήκτρον αγαθόν», διότι φαίνεται, ότι έκαμεν αύστηράς φιλικάς παρατηρήσεις προς αύτούς και προς άλλους. Διάφοροι δέ συγγραφείς αναφέρουν σκέψεις του 'Αμφιλοχίου, για νά δώσουν κύρος στά λεγόμενά των.

'Ο 'Αμφιλόχιος είναι και μέγας συγγραφέας. Πολυγραφώτατος. Δυστυχώς μεγάλο μέρος των συγγραμμάτων του έχει άπωλεσθεί. Μερικά έργα νόθα άποδίδονται στόν 'Αμφιλόχιο. Και αύτό μαρτυρεί τό κύρος πού είχε μεταγενέστερα ως έκκλησιαστική προσωπικότης.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αί τακτικά έκλεκτά συνεργασίαι των 'Αρχιερέων μας Φθιώτιδος και Θαυμακού, 'Αχαρνών και Ν. 'Ιωνίας και Εύρίπου και Εύβοίας θά δημοσιευθούν εις τό προσεχέν φύλλον της Φωνής της 'Ορθοδοξίας Φεβρουαρίου - Μαρτίου 1992.

ΕΥΧΑΙ

'Η Φωνή της 'Ορθοδοξίας έκφράζει έγκαρδίους εύχάς εις τόν Σεβ. Μητροπολίτην 'Αχαρνών και Ν. 'Ιωνίας κ. 'Αθανάσιον και εύχεται αύτῳ έπ' εύκαιρία των όνομαστηρίων του μακροήμερευσιν έπ' αγαθῳ της 'Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. και 'Εθνους.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΟΡΘΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Γράφει ο Όρθόδοξος Τύπος στα «Γεγονότα και Σχόλια» την 24/1/92 ν. ήμ. γιά δάκρυα πού έτρεχαν από τήν εικόνα του Αγίου Νεκταρίου κατά τήν ημέρα τής πανηγύρεώς του στήν Αίγινα και έπεξηγει συμπερασματικώς μερικά τινά, αλλά όχι ουσιοδώς.

Έμεις θά λέγαμε, μήπως κλαίει διότι ή ημέρα τής εορτής πού του γίνεται δέν είναι ή αυτή τής οσίας κοιμήσεώς του;

Πώς είναι δυνατόν από τό 1920 μέχρι σήμερα μόλις έβδομήντα ένα έτη νά σημειώση τό «λανθασμένο» κατ' αυτούς παλαιόν ήμερολόγιον διαφοράν 13 ήμερών; άστειον.

Μήπως κλαίει γιά τήν παραχάραξη τής όρθοδοξίας μέ τίς συμπροσευχές και τά συλλείτουργα μέ τούς παπικούς, ή γιά τήν επί θύραις παναίρεση του οίκουμενισμού και γιά τήν ένωσί τους μέ τούς μονοφυσίτες πού έτοιμάζουν;

Μήπως ακόμη και γιά τά δεινά πού μάς κυκλώνουν μέ τήν άπειλή ένός νέου καταστρεπτικού πολέμου; ή περισσότερο μήπως γιά τόν καταβροχθισμό τών όρθόδοξων λαών από τόν πρόδρομο του Αντίχριστου Πάπα, ένώ ένώ έμεις μακαρίως καθεύδουμε μέ επίδοση στήν απόλαυσι τών επιγείων αγαθών;

Πολύ περισσότερο γι' αυτά μάλλον έκλαιγε ή εικόνα του τελευταίου Αγίου τής Έκκλησίας μας και λιγότερο γιά όσα από συνήθεια γράφονται έκτός από θέματα πίστεως από τά θρησκευτικά έντυπα μέ παράληψη τής οσίας.

Άς άφυπνισθούμε πριν ή είναι πολύ άργά.

2. ΠΡΑΞΙΣ ΑΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΡΓΙΣΤΙΚΗ!

Η άναγγελθείσα διά μέσου του Ραδιοφώνου πληροφορία ότι σκοπεύει ή παρούσα Κυβέρνησις νά δώση άδειαν διά τήν ίδρυσιν ισλαμικού τεμένους (τζαμί) έν Ελλάδα, είναι φοβερά έξοργιστική και φθάνει τά μέτρα έθνικής συμφοράς! Γιατί αί παρελθούσαι Κυβερνήσεις δέν ένέδωσαν νά υποκύψουν στίς πιέσεις του ισλαμικού στοιχείου έν Ελλάδα διά τήν ίδρυσιν τουρκικού τζαμιού; Και ή παρούσα Κυβέρνησις ή όποία φέρει τά έμβλήματα του Έθνικού Πατριωτισμού, άπεφάσισε τοιαύτην πράξιν; Νομίζομεν ότι σύμπαρ ό Όρθόδοξος Έλληνικός λαός θά προβή εις διαμαρτυρίαν διά τήν άστοχον, όπως τήν χαρακτηρίζομεν, ένέργειαν τής Κυβερνήσεως. Δέν φρονεί ό κ. Μητσοτάκης ότι αυτό θά έχη καταστρεπτικήν πορείαν διά τήν προσεχή έκλογήν του;

3. ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Η κρατούσα Έκκλησία τής Ελλάδος ήναγκάσθη κατόπιν τών προσκλήσεων τής Ουνίας (γράφε Βατικανόν) νά διακόψη τόν διάλογον μετ' αυτών.

Δι' αυτό Έκκλησία τών Γ.Ο.Χ. Ελλάδος ήγωνίζετο και θά άγωνίζεται δι' αυτά τά έγκλήματα πού έπιτελεί ό αίρεσιάρχης Πάπας ό όποιος μισεί τήν Όρθοδοξίαν και άγωνίζεται διά μέσου τών αιώνων νά τήν εξαφανίση. Επί τέλους ξυπνήσαμε!!

4. ΣΑΡΚΙΚΗ ΑΜΑΡΤΙΑ

Μου διηγείται, διορατικός φίλος, ότι βλέπει τήν Σοδομικήν σαρκικήν άμαρτίαν οάν «έπαφρίζοντα κύματα» νά κτυπούν τόν άγωνιζόμενον χριστιανόν, άσχετώς ηλικίας, και φοβάται μήπως ή «έπιπολάζουσα» αυτή άμαρτία επιφέρει ψυχικά τραύματα εις τόν δεινοπαθούντα άνθρωπον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Η Ίερά Σύνοδος Γ.Ο.Χ. Ελλάδος έν τη συνεδρία αυτής τής 5/18 Φεβρουαρίου 1992, άσχοληθείσα επί τών δημοσιευμάτων τών Έφημερίδων «ΣΤΟΧΟΣ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ» κατά του Ιερέως Δημητρίου Πεφάνη, άπεφάσισεν όμοφώνως τήν διένέργειαν ένόρκου άνακρίσεως κατ' αυτού υπό του άρχμ. π. Μακαρίου Καβακίδη και τήν άποχήν τούτου από τής Ιερουργίας και πάσης Ιεροπραξίας μέχρις ου κριθή άρμοδίως ή υπόθεσις του.

Έκ του Γραφείου Τύπου

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280
Ο Πρόεδρος Πειραιώς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ
Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζής.
Συντάσσεται υπό Έπιτροπής

Κάνηγος 32 — Αθήναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Έσωτερικού: Έτήσια δραχμάς 1000
Έξωτερικού: Έτήσια δολάρια 50

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Εις τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ « Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου ». Κατανυκτικὴ Μοναχικὴ ψαλμωδία. Εμπνευσμένη ομιλία τοῦ ἐπίτ. δικηγόρου κ. Νικήτα Ἀναγνωστόπουλου.

Μετά βαθείας κατανύξεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία τῆς Μεγαλυνίου Ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν, ἐν Μεγ. Πεύκῳ, Ἱ. Μονὴν τοῦ « Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου », ὑπὸ τοῦ γεραροῦ πνευματικοῦ προεστώτος καὶ καθοδηγοῦ ταύτης Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου, ἐν τῷ μέσω τῆς Θεοτιμῆτου Ἀδελφότητος αὐτῆς καὶ πολλῶν πιστῶν.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη πλουσία τράπεζα ἀγάπης, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησεν καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Ἰωάννης Κατσαντώνης, ὁ ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Μιχαὴλ Λυναρᾶς, μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, καὶ ὁ ἐπίτ. δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ τῷ Συμβουλίῳ Ἐπικρατείας κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὡμίλησε ἐπικαίρως, μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγλωττίαν, εἰπὼν:

« Σεβασμιώτατε,
Κύριε Πρόεδρε,
Στρατηγέ,
Φιλέορτοι συνδαιτημόνες,

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον καὶ Πάτριον, τὸ καὶ νόμιμον, Ἑορτολόγιον τῆς φιλάτης Πατρίδος. Ἡ κορυφαία θρησκευτικὴ Ἑορτὴ. Ἡ « Μητρόπολις πασῶν τῶν Ἑορτῶν », κατὰ τὸν Ἱ. Χρυσόστομον.

Διότι μετὰ τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ἐρόδισεν ἡ αὐγὴ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς « συστεναζούσης καὶ συνωδυνούσης ἀνθρωπότητος », κατὰ τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον. Ἀνέτειλεν ὁ « ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης » καὶ κατήγαγε μετὰ τὴν θεϊαν ἀκτινοβολίαν Του τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἡθικὴν τελειότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ μετέβαλε τὸν ροῦν τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας, ἀνεγείρας θαυμαστὸν ὁρόσημον τοῦ κοσμοσωτηρίου Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ἀειλαμπές καὶ ἀκατάλυτον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κατήλθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν Γῆν Παράκλητος τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀπεσταλμένος τοῦ Οὐρανίου Πατρός καὶ Ἐνσαρκωτῆς τῆς Εὐδοκίας καὶ Εὐσπλαχνίας Αὐτοῦ.

Καὶ ἐκήρυξε μετὰ τὴν μελίρρυτον φωνὴν Του καὶ τὴν Πειθὴ τοῦ Λόγου Του, τὴν νέαν θρησκείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ συμμετρικωτέρα καὶ τελειότερα θρησκεία τοῦ κόσμου, διότι εἶναι θεία κατὰ τὴν ἔμπνευ-

σιν καὶ βαθύτατα ἀνθρωπίνῃ κατὰ τὸ περιεχόμενον. Εἶναι, ἐξ Ἀποκαλύψεως θρησκεία, ἡ ὁποία μᾶς ἐξασφαλίζει, ἐάν τὴν πιστεύομεν καὶ τὴν τηρῶμεν, τὴν ἁρμονικὴν καὶ εὐδαίμονα κοινωνικὴν συμβίωσιν, εἰς τὴν παρούσαν πρόσκαιρον ζωὴν καὶ ὑπόσχεται καὶ ἐγγυᾶται, διὰ τὴν μέλλουσαν, τὴν αἰώνιαν μακαριότητα καὶ δόξαν.

Καὶ δὲν ὑπῆρξε μόνον ὁ εὐπαρρησίατος κῆρυξ τῶν αἰώνιου κύρους Ἀρχῶν καὶ Ἀξίων περὶ ἀγάπης, ἐλευθερίας, ἰσότητος, κοινωνικῆς δικαιοσύνης, συγχωρήσεως, εὐσπλαχνίας καὶ ταπεινώσεως, ἀλλὰ, ὦν, Θεός, ἐσφράγισε ταύτας, μετὰ τὰ θαύματά Του. Καὶ τυφλοὺς ἐφώτισε καὶ παραλυτικούς ἀνῴρθωσε καὶ δαιμονισμένους ἐλευθέρωσε καὶ ἄλλους θεράπευσε, ἀκόμη δὲ καὶ νεκροὺς ἀνέστησε!

Καὶ ἐν τέλει, χάριν αὐτῶν τῶν ἀλαθῆτων Εὐαγγελικῶν Ἀληθειῶν, ἀνῆλθε ἀγογγύστως καὶ ἀδιαμαρτυρήτως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐταπεινώθη, ἐμαστιγώθη, ἐχλευάσθη καὶ διεπομπεύθη, ὡς ὁ ἐσχάτος τῶν κακούργων, ἀποδείξας ἐμπράκτως τὴν ἄπειρον ἀγάπην Του πρὸς αὐτόν.

Καὶ ἐπεσφράγισε τὴν Θεότητά Του διὰ τῆς πανεκλάμπρου Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεώς Του εἰς τὸν Οὐρανόν, θριαμβευτῆς τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ θανάτου καὶ διήνοιξε εἰς τὸν πιστεύοντα καὶ μετανοοῦντα ἁμαρτωλὸν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν πᾶμφωτον καὶ πάντερπνον Παράδεισον.

Ἄς στρέψωμεν, Φιλέορτος Ὁμήγυρις, εὐλαβῇ τὴν σκέψιν μας πρὸς τὸν Ἱερὸν Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ, τὸ ἀπέριπτον καὶ αἰώνιον Πνευματικόν Ἀνάκτορον τοῦ ἐν αὐτῷ Σαρκωθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἃς ἐπικαλεσθῶμεν, ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ, τὴν μεσιτείαν Του καὶ τὰς πρεσβείας Του, παρὰ τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς καλῆς κατ' ἄμφω ὑγείας ἡμῶν, τῆς εὐημερίας καὶ δόξης τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους καὶ τῆς Εἰρήνης σύμπαντος τοῦ κόσμου.

Εὐχαριστήσομεν δὲ τὸν Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερόντιον, τὸν γεραρόν Πνευματικόν Προεστώτα τῆς φιλοξενούσης ἡμᾶς Ἱ. Μονῆς, διότι μᾶς ἔδωσε τὴν ποθητὴν καὶ θεάρεστον εὐκαιρίαν τῆς σημερινῆς ἐορτοῦ ἐκδηλώσεως καὶ ἐν Χριστῷ ἐπικοινωνίας ἡμῶν.

Καί ἀναφωνήσομεν τόν χαρμόσουν Ἀγγελικόν Ὑμνον πού ἠκούσθη ὑπεράνω τοῦ Σπηλαίου, κατά τήν Ἀγίαν ἐκείνην νύκτα, «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς Εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις Εὐδοκία».

Συγχαίρομεν ὀλοψύχως, τόν Ἀγ. Πειραιῶς καί τήν θεοσέβαστον Ἀδελφότητα τῆς πανσεβασμίας

Μονῆς διὰ τήν ὄντως κατανυκτικὴν ψαλμωδίαν τῶν μοναχῶν αὐτῆς. Καί τόν κ. Ἀναγνωστόπουλον διὰ τήν ἐμπνευσμένην καί πλήρη ὑψηλῶν νοημάτων ὁμιλίαν του, ἐκζητοῦντες τήν εὐλογίαν τοῦ νηπιᾶσαντος Χριστοῦ καί τήν εὐχὴν τοῦ σεπτοῦ ποιμενάρχου ἡμῶν κ. Γερντίου.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ**

Κατά τήν ἐορτὴν τοῦ Ὁσίου Ἀγ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου ἐπανηγύρισε ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Ἀντωνίου ἐν Σαλαμίνι μέ ἱερουργόν τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιον βοηθουμένου ἀπὸ τοὺς ἀρχ/τας π. Πολύκαρπον Μπεγγὴν καί π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον ἐν μέσῳ μεγάλου ἐκκλησιάσματος ἐξ ὅλης τῆς Σαλαμίνας.

Κατά τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζῆς καί εἶπε ὅτι πρέπει νά μιμηθούμε τὸ ἔργο τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου ὁ ὁποῖος τὸν 4ον Μ.Χ. αἰῶνα διεμοίρασε τὰ 300 κτήματα ἐν Ἀλεξανδρεῖα εἰς τοὺς πτωχοὺς μιμούμενος αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Ἱ. Ψαλμωδός (ψαλμ. Α' 111) «Χρηστός ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κίχρων (ἐλεῶν) ὅλην τὴν ἡμέραν».

Κατά τὸ τέλος ἐγένετο ἡ λιτάνευσις τῆς ἁγ. εἰκόνης ὁ δὲ π. Νεκτᾶριος παρέθεσε τράπεζα, ἐπευλογούντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Γερντίου, ἐν μέσῳ εὐθυμίας καί ἀγαλλιᾶσεως.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΙΣ ΑΧΑΡΝΑΣ**

Ἐπανηγύρισε μετὰ ἐξαιρετικῆς βυζαντινῆς μεγαλοπρέπειας ὁ Ἱ. Ναός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς Ἀχαρνὰς μέ ἱερουργόν τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην κ. Ἀθανάσιον συμπαραστατουμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀστορίας κ. Πέτρου, τοῦ ἀρχιμ. π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα καί ἄλλου ἐκλεκτοῦ ἱερατείου. Ἡ μεγάλη ἀρτοκλασία ἡ ἐπευλογηθεῖσα παρά τῶν σεβαστῶν ἀρχιερέων ἦταν τῷ ὄντι κατανυκτικὴ τὸ δὲ ἐκκλησίασμα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καί ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησε τὴν διεξαχθεῖσαν θ. λειτουργίαν.

Κατά τὸ κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ ἱεροκήρυξ ὁ ὀριθεὶς παρά τοῦ ἀρχιμ. π. Εὐθυμίου λίαν ἐνδιαφερόντως κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἀντηλάγησαν εὐχαί ἐκ μέρους τοῦ Ἀστορίας, τοῦ ἀρχιμ. π. Εὐθυμίου καί ἀντιφωνήσαντος τοῦ ἐορτάζοντος λειτουργοῦ εὐχαριστοῦντος αὐτοὺς καί τὸ ἐκκλησίασμα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας τράπεζα παρετεθεῖσα, ὡς εἴθισται, προσέδωκε εὐθυμίαν, χαρὰν καί εὐφροσύνην. Κατ' αὐτὴν παρεκλήθη ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζῆς ὅπως ὁμιλήσει,

ὅστις ἐξήρε τὸ ἐπιτελούμενον πατρικὸν ἔργον τοῦ κ. Ἀθανασίου διὰ τοὺς πρόσφυγας Ποντίους, μεγάλο μέρος τῶν ὁποίων παρευρίσκετο καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ἐν τῇ τραπέζῃ. Ὁ ὁμιλῶν, ἐπεσήμανε καί πάλιν, ὅτι ἡ Ἱ. Μητροπολίτης Ἀχαρνῶν εἶναι ἓνα ἐθνικὸν προπύργιον καί καταφύγιον πολλῶν πονεμένων ἀδελφῶν Ποντίων, ἥδη ἐγκατεστημένων ἐν Ἑλλάδι.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΡΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ**

Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας πρέπει νά καταγράψῃ ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου καί Οἰνουσῶν κ. Στέφανος ἐπισκέπτεται συχνά τὴν Μητρόπολιν του καί ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1991 ἔκανε 15 τοιαύτας ἐπισκέψεις. Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον 1992 κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐορτὰς τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου καί ἁγ. Ἀθανασίου εὐρίσκετο ἐν Χίῳ καί ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ ἁγ. Μάρκου, Ἱ. Μονὴ ἁγ. Σκέπης καί Ἱ. Ναόν ἁγ. Νικολάου ἐπὶ τρεῖς συναπτὰς Κυριακάς.

Τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1992 μετέβη εἰς Μυτιλήνην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀσθενοῦς π. Γαβριὴλ Τσίτα, ἐκεῖ δὲ ἐκήδευσεν τὴν ἀποθανοῦσαν Ἀθανασίαν ζηλώτριαν τοῦ ἀγῶνος. Μετ' αὐτοῦ εὐρίσκετο καί ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ μοναχὸς Στέφανος Τσίκουρας τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Στυλιανῆς ὅστις τυγχάνει ἑγγονος τοῦ ἀδελφοῦ του. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χίου κ. Στέφανον διότι ἐξεχώρησεν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος 120.000 δρχ. πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μᾶς ἀπεστάλη παρά τοῦ ἁγ. Θεοσ/νίκης κ. Εὐθυμίου Ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἔκανε ἡ Μητρόπολις του κατὰ τὸ ἐκλεκτὸν συλλαλητήριον τῆς Θεοσ/νίκης κατὰ τῶν Σκοπιανῶν τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως καί δημοσιεύομεν. Πληροφορούμεθα ἐπίσης πῶς ὁ ἁγ. Θεοσ/νίκης μέθ' ὅλου τοῦ ἱερατείου του καί σημαντικοῦ ἐκκλησιάσματος τῆς ἁγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου εὐρίσκετο, μ' ἓνα τεράστιο πανῶ, καί «διεδήλωνε» τὰ πατρῶα καί ἐθνικά αἰσθήματά του.

(Δημοσιεύεται στὴν σελ. 12)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Κληρος και Λαός της Ιεράς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. (Παλαιοεορτολογιτών) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, εις σύναξιν του σήμερον την 27ην Ιανουαρίου 1992 πάτριον εορτολόγιον (9/1/92 ν. ήμ.), ημέραν Κυριακήν, εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίων Τριών Ιεραρχών Δράμας, και αφού ήκουσε του Σεβ. Ποιμενάρχου των Πενταπόλεως κ. Καλλιοπίου, ο οποίος ανεφέρθη διεξοδικώς εις τό λεγόμενον Μακεδονικόν ζήτημα, παμψηφεί απέφασισεν τά ακόλουθα:

1. Νά διακηρύξη προς πάσαν κατεύθυνσιν την αδιάψευστον αλήθειαν ότι ή Μακεδονία πάντοτε υπήρξε Έλληνική και ουδεμία σχέση είχε ποτέ με αυτήν οι όψιμοι πλαστογράφοι και παραχαράκτες της Ιστορίας γυφτοσκοπιανοί και βούλγαροι, τμήματα, της οποίας ουτοι παρ' πάσαν έννοιαν δικαίον κατέχουν.

2. Νά απαιτήση από τό επίσημον Έλληνικόν Κράτους νά διεκδικήση τά υπόλοιπα τμήματα της Μακεδονίας μας από τούς γυφτοσκοπιανούς και βουλγάρους, οι οποίοι κατέχουν την λεγόμενη «Μακεδονία του Βαρδάρη» και «Μακεδονία του πυρήν (I)», όπου ακόμη διαβιοιούν υπολείμματα του Έλληνισμού.

3. Νά καλέση την Πολιτική και πνευματική ήγεσία της Χώρας νά άρθή κάποτε εις τό ύψος των περιστάσεων διά νά σταματήσουν οι προδοσίαι και Έθνικαι συμφοραί. ΟΧΙ άλλες χαμένες Πατρίδες!

4. Νά διαφωτίση τόν Έλληνικόν λαόν, ότι τά σύνορα του Έλληνισμού είναι πολύ πέραν των Σκοπίων, και φθάνουν μέχρι των παραδουναβίων περιοχών όπου ήνθισεν ο Έλληνισμός κατά την εποχήν του Βυζαντίου και τουρκοκρατίας. Οι έπηλιδες Λαοί που κατέχουν τά τμήματα αυτά του Έλληνισμού είναι κατακτητές και πρέπει μαζί με τούς Μογγόλους της Έλληνικωτάτης Μικράς Ασίας και του Πόντου νά απέλθουν εις τά ένδότερα της Ασίας, όπου είναι ή πατρίδα των.

5. Να στιγματίση τόν αίρετικόν Πάπα της Ρώμης, τόν σύγχρονον Αντίχριστον, κατά τόν Άγιον Κοσμά τόν Αίτων, ο οποίος βυρσοδομεί διά την ουνιτοποίησιν των ορθοδόξων των Βαλκανίων και ιδιαίτερα των, της περιοχής των Σκοπίων.

6. Νά καταγγείλη την Κρατικήν Εκκλησίαν της Ελλάδος, ή οποία τά τελευταία έτη διεξαγή άνιερων «Θεολογικών Διάλογον» με τούς προαιωνίους έχθρούς της πίστεώς μας και του Γένους μας Λατίνους, με την συμμετοχήν των Ουνιτών, τούς οποίους μετενόμασαν κατόπιν πλαστογραφήσεως της Ιεράς Ιστορίας μας εις «Ρωμαιοκαθολικούς Ανατολικού Ρυθμού» δηλ. σε άκραιφνείς ορθοδόξους, διά νά καταστήσουν πλέον εύκόλους τούς προπαγανδιστικούς σκοπούς των, τούς οποίους ήδη γεύεται ο Έλληνισμός και ή Ορθοδοξία.

7. Τέλος, νά καλέσωμεν όλόκληρον τόν Ορθόδοξον Έλληνισμόν που διαβιοί εις τά Βαλκάνια, νά επανα-ανακαλύψη την Έθνικήν του και Θρησκευτική του συνείδησι

και νά αγωνισθί κατά των προπαγανδών των άλλοθρησκων και αίρετικών έχθρών μας, ούτως ώστε πολύ σύντομα νά μεταφέρωμεν την πρωτεύσα του Γένους μας εις την Βασιλεύουσαν, την Νέαν Ρώμην Κωνσταντινούπολιν, την οποίαν εκλείσαν οι άείμνηστοι Αυτόκράτορές μας και έχυσαν τό αίμα τους δι' Αύτην.

Τό παρόν ψήφισμα νά σταλή εις την Πολιτικήν ήγεσίαν της Χώρας, εις τά Πνευματικά Ιδρύματα της Ελλάδος και του Έξωτερικού, Έφημερίδος και Περιοδικά και λοιπά μέσα μαζικής ενημερώσεως.

Διά τόν Κληρον και τόν Λαόν της Ιεράς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης
Ο Μητροπολίτης
Ο Πενταπόλεως Καλλίοπιος

ΠΡΑΞΙΣ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ

Μετά χαράς δημοσιεύομεν κατωτέρω δημοσίευμα του Σεβ. Φθιώτιδος και Θαυμακού κ.κ. Καλλίνικου Λαμίας, αναφορικώς με την αγοράν άγροτικής εκτάσεως προς άνέγερσιν άνδρώας Μονής τιμωμένης έπ' όνόματι Θεοφόρου πατρός Αθανασίου του Μετεωρίτου. Πράξεις τοιαύτης φύσεως χαροποιούν ήμάς τούς Γνησίους Ορθοδόξους και εύχόμεθα για την σύντομον άνέγερσιν, καθώς επίσης και διά την αίσίαν της επάνδρωσιν. Συγχαίρομεν τόν Άγ. Φθιώτιδος δι' αυτήν την πνευματικήν του εργασίαν.

«Εις την περιφέρειαν της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος - Θαυμακού και πλησίον του χωρίου Άνυδρον Στυλίδος (εις θέσιν Καμπιά) με άδεια της Ιεράς ήμών Συνόδου, ο Σεβασμιώτατος Φθιώτιδος και Θαυμακού κ. Καλλίνικος, προέβη εις αγοράν άγροτικής εκτάσεως, όπου και άνεγειρεί άνδρώαν Μονήν, τιμωμένη εις τό όνομα του Όσίου και Θεοφόρου Πατρός ήμών ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΙΤΟΥ καταγομένου εκ της Μητροπολητικής περιφέρειας Φθιώτιδος (χωρίον ΥΠΑΤΗ), και ο οποίος εορτάζει την 20ην Απριλίου».

Διεύθυνσις Μητροπολίτου
Σεβασμιώτατος Φθιώτιδος - Θαυμακού
κ.κ. Καλλίνικος
Κασομούλη 8
ΛΑΜΙΑ 35100
τηλ. 25006 - 61249

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με μεγάλη ιεροπρέπεια καί ἐκκλησιαστική τάξη ἐτελέσθη στὸν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θεο/nίκης ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν ἱερομοναχῶν τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἀδελφοθέου καί ἄλλων ἱερέων τῆς Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ, σύσσωμος δέ ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Κυρίου μαζί μέ τόν Παναγιώτατο ἔψαλλαν τό «Ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου σου Κύριε...» καί τό «Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ...».

Στὴν συνέχεια ἐσχηματίσθη ἡ Ἱερά Πομπή προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς μπάντας τοῦ Δήμου Νεαπόλεως καί ἀκολουθῶς νέοι καί νέες μέ παραδοσιακές Μακεδονικές καί Καππαδοκικές στολές ἐκπροσωπώντας διάφορα πολιτιστικά σωματεία πού καί αὐτά μέ τὴν παρουσία τους ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔδιναν τὴν ἀνάλογη αἴγλη στὴν ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων καί ἀφ' ἑτέρου μέ τίς παραδοσιακές τους ἐνδυμασίες μαρτυροῦσαν τὴν Μακεδονικὴ ἱστορία πού στίς μέρες μας τόσο βάναισα πλάστογραφεῖται.

Στὴν συνέχεια ἀκολουθοῦσαν τὰ λάβαρα καί τὰ ἐξαπτέρυγα διαφόρων ναῶν, τὴν εἰκόνα δέ τῆς Βαπτίσεως κρατοῦσαν νέοι τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας καί ἀκολουθοῦσε ὁ ἱερός κλῆρος ἐπομένου τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Θεσσαλονίκης Παναγιωτάτου κ. Εὐθυμίου.

Ἡ Ἱερά Πομπή ἐν πλήρει τάξει καί μεγαλοπρέπεια διέσχισε τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς Καλαμαριάς καί κατευθύνθη στὸν Ναυτικὸ Ὅμιλο, ἀπ' ὅπου ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης μετά τὴν ἀνάπεμψιν τῆς σχετικῆς δεήσεως ἔρριψε τὸν Τίμιον Σταυρὸ στὰ θαλάσσια ὕδατα ἐνῶ ταυτόχρονα τέσσερις καλυμβητὲς ἀψηφώντας τὸ ψῦχος τοῦ χειμῶνος ἔπεσαν στὴν θάλασσα καί ἀνέσυραν τὸν Τίμιον Σταυρό.

Τὴν τελετὴ καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ παρηκολούθησαν προσκυνητὲς πού ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Μακεδονίας μέ κάθε μεταφορικὸ μέσον ἦλθαν στὴν Καλαμαριά γιὰ νὰ γιορτάσουν κατὰ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας τὰ πραγματικὰ Θεοφάνεια.

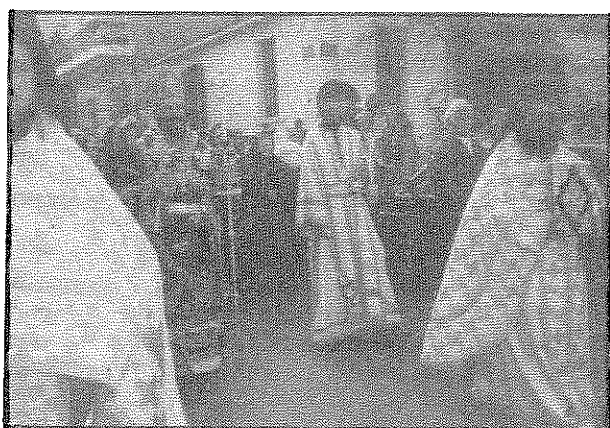
Ἀκολουθῶς μέ τὰ ἴδια μέτρα τάξεως καί εὐπρεπείας ἡ Ἱερά Πομπή καί τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου ἐπέστρεψαν στὸν Ἱερό Ναό καί ἀσπιάσθηκαν ἀπὸ τὸ χερί τοῦ Παναγιωτάτου τὸν Τίμιον Σταυρὸ λαμβάνοντας καί τὸν Μέγα Ἀγιασμό.

Ἡ τελετὴ καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκάλυμψε ἀπὸ τὸ τηλεοπτικὸ κανάλι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Τ.Υ. τὸ ὁποῖο ἔδωσε μεγάλη δημοσιότητα τοῦ γεγονότος στίς εἰδήσεις.

Στὴν Ἱερά Τελετὴ παρευρέθηκαν ὁ ἀντιδήμαρχος Θεο/nίκης κ. Ἀντ. Παντολέων, ὁ πρ. Ὑπ. Ἐμπορίου κ. Νικ. Ἀκριτίδης, ὁ Βουλευτὴς Παν. Ψωμιάδης, ἡ κ. Νίκη Κουβέλα σύζυγος τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας ἐκπροσωπώντας τὸν ἀσθενοῦντα κ. Ὑπουργό καί ἄλλοι κρατικοὶ φορεῖς καί ἄνθρωποι τῶν τεχνῶν καί τῶν γραμμάτων.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος τελῶν τὸν Ἀγιασμό στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ὁ Παναγιώτατος ἐπικεφαλὴς τῆς ἱερᾶς Πομπῆς κατερχόμενος διὰ τὸν Ἀγιασμό τῶν Ὑδάτων στὸν παραθαλάσσιο χώρο.